

[Johan Philipsen.]

promille, som trækker i negativ retning. Regering og Nationalbank har måttet indskrænke realkreditbelåningen, hvilket også trækker i negativ retning sammen med de faldende kurser, således at et parcelhus, der skal finansieres i disse måneder, i realiteten kun kan blive finansieret ved første og anden prioritet med ca. 54 pct. af de samlede opførelsesomkostninger.

Det, der er i vejen, er simpelt hen, at dette land ikke kan få en fornuftig rentefod, når vi skal have 30 mia kr. obligationer nyfinansieret og vi skal have statsobligationer og statsgældsbeviser med rundt regnet 20 mia kr. tilsammen. Det er i grove træk 50 mia kr. Så kan det ikke lade sig gøre samtidig at få en fornuftig rentefod. Venstre tror i øvrigt ikke, at dette land kan leve det næste år igennem med et underskud på statsbudgettet af en størrelsesorden som den, der er lagt op til, og derfor falder boligbyggeriet, det er ganske logisk, under den målsætning, som vi også gerne ser opfyldt, og som for mig personlig var et skridt på vejen mod et frit boligmarked, men jeg kan ikke være ansvarlig for, at dette samfund in solidum bærer sig tosset ad.

Wilhelm (VS):

Hr. Kaj Poulsens omgang med statistikken tyder for mig på, at han omgås det kolde og det varme vand lidt letsindigt. Det virker, som om det ikke er højre og venstre fod, men fødderne i det kolde vand og hovedet i det varme, og det er nu ikke det gunstigste udgangspunkt med de kolde fødder og det kogende hoved, hvis man skal snakke fornuft her.

Vi fik at vide, hvor nær man var kommet de 40.000 boliger i 1976, også af hr. Johan Philipsen. Ja, men enhver ved jo, at det var færdiggørelser, og enhver ved, at færdiggørelserne blev fremskyndet, fordi der var stor ledighed. Men igangsættelsestillene både i 1975 og i 1976 var under 34.000, og nu kommer det backlash, man kan vente på grund af de hurtige færdiggørelser i 1976. Når man samtidig har en manko på 7.000-8.000 på igangsættelserne, er det klart, at man ikke kan blive ved med at nærme sig de 40.000, selv om der er stor ledighed, og selv om man bygger hurtigere. Derfor har vi det problem nu, som hele tiden har været reelt, men som ikke længere kan dækkes af hr. Kaj Poulsens statistikker. Derfor slår det igennem nu.

Hr. Kaj Poulsen talte igen om de opadgåen-

de prognoser for 1977, og jeg vil igen spørge: hvor kommer de fra? Jeg har ikke set nogen af dem. Alt hvad vi modtager af prognoser fra Håndværksrådet, fra Danmarks Statistik osv., osv. viser det modsatte, men hr. Kaj Poulsen har nogle opadgående.

Han rystede meget heftigt på sit varme hoved, da jeg citerede ham for ved sidste boligdebat at have sagt, at vi nok i 1977 kom over 40.000 boliger. Nu ryster han igen på hovedet. Så bliver jeg nødt til at citere det. Det var den 22. marts i år, og det er sp. 950 i Folketingets Forhandlinger 1976-77, 2. samling, hvor hr. Kaj Poulsen sagde - det fortsætter også på sp. 951, for at der ikke skal være nogen misforståelse:

«. . . og de prognoser, vi har for 1977, viser, at der er mulighed for, at vi kommer over de 40.000 boliger.«

Det sagde hr. Kaj Poulsen faktisk. Jeg registrerede det med mine ører; båndoptagere, stenografer og tryksværten har registreret det, men hr. Kaj Poulsen nægter nu, at han har sagt det.

Boligministeren sagde, at man vedstod forligene fra før valget. Så bliver jeg nødt til at konstatere, at det er en ny udlægning i forhold til det, regeringen sagde i valgkampen. Da økonomiministeren holdt pressemøde om den såkaldte beskæftigelsesplan, og da han senere lod sig interviewe til dagbladet Information, sagde han udtrykkeligt: disse ting skal gennemføres. Socialdemokratiets betingelse for at fortsætte ved regeringsmagten er, at der skabes et flertal bag disse ting. Hvis ikke det kan skabes, så må andre tage ansvaret. Nu siger man, at man har ikke det flertal, men man respekterer et forlig, og man finder sig i, at der er andre partier, der siger, at det er i strid med boligforliget, når vi kommer og kræver de 40.000 boliger realiseret. Det sagde den konservative ordfører. Det var hans eneste bemærkning om vores forslag om de 40.000 boliger: det strider mod det indgåede boligforlig.

Der er to måder at lave valgsvindel på. Den ene er simpelt hen at tælle stemmerne forkert, som man gør det nogle steder; det er måske lidt vanskeligt herhjemme. Den anden måde mener jeg er den, som socialdemokratiet nu er i gang med: at gå til valg på at lade økonomiministeren og regeringen sige, at disse ting skal gennemføres, ellers er boligforliget brudt på det punkt, og så hæfter vi ikke for det, så må vi gennemføre det på anden led.